

PAROUSIE MAGAZINE

THEMA: ONTWIKKELING

**Henry van Driel:
tijd voor een
nieuw hoofdstuk**

**'Blijf positief en kijk altijd
naar wat wél kan.'**

10

WERKEN VANUIT VERBINDING

Parousie kiest voor Triple-C

20

DUBBELINTERVIEW

Anne Deborah en Diëlle over de
combinatie van leren en werken

Stichting
Parousie

COLOFON

Het Parousie Magazine is een gratis uitgave van Stichting Parousie en verschijnt tweemaal per jaar.

UITGEVER

Werk & Training

VORMGEVING EN DRUKWERK

Print- en drukservice Kopietje

REDACTIE

Bert Houwen

Hoofdredacteur

Jorieke Vink-Bogers

Redacteur

Lies Weijman

Redacteur

Vyrena de Heus

Redacteur, ontwerper & fotografe

Beppie van de Beek-Pellegrom

Tekstschrijver

CONTACT

Stichting Parousie

Vlieterweg 17

3925 GA Scherpenzeel

www.parousie.nl

Vragen over de inhoud of reacties, of wilt u een adreswijziging doorgeven, dan kan dat via redactie@parousie.nl.

Wilt u het Parousie Magazine niet meer ontvangen, stuur dan een mail naar redactie@parousie.nl.

9

KLACHTEN-FUNCTIONARIS JAN DON

stelt zich voor.

16

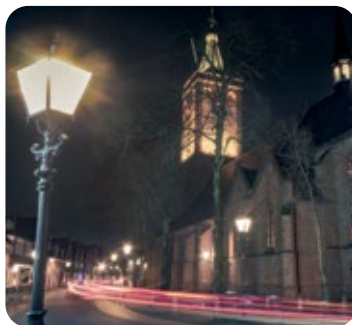
HENDRY VAN DRIEL ZWAAIT AF NA VIJFTIEN JAAR PAROUSIE

Van vroege ochtenden naar lange weekenden.

12

GIJSBERT BOOT

startte als begeleider; 'Het is mooi om naast iemand te staan en samen op te lopen'.

19

COLUMN: KLAAS PIETER VAN DEN DOOL

Hij vertelt over zijn ontwikkeling en recent gehouden expositie in Kulturhus de Breehoek.

STEUN HET WERK VAN ONZE STICHTING

Stichting Vrienden van Parousie

Penningmeester: Berrie Steenbeek

Secretaris: Bert van de Kleut

Voorzitter: Arie de Jong

IBAN-NUMMER:

NL68 RABO 0322 0235 05

Ontwikkeling

PAROUSIE MAGAZINE

6

JOKE VAN DE KLEUT-VAN ROEKEL

is de nieuwe manager zorg:

‘Goede zorg gaat over mensen, kennis en de praktijk. Die combinatie maakt het werk waardevol.’

10

TRIPLE-C:

Meer dan een methode

en verder:

4 **VOORWOORD**

Door Bert Houwen.

5 **GROEI IN GELOOF**

Meditatie van Ds. Stehouwer.

9 **NIEUWE LEDEN RVT
EN CLIËNTENRAAD**

14 **DE NIEUWE BUS**

De laatste loodjes!

18 **WELKOM EN
AFSCHEID**

Nieuwe en afscheidnemende collega's.

15 **DUBBELINTERVIEW**

Anne Deborah en Diëlle vertellen over de combinatie van werken en leren.

Begeleiders Marco en Niek

KORT NIEUWS

Oliebollenactie

Op 31 december 2025 hebben begeleiders samen met bewoners oliebollen gebakken. De heerlijke baksels werden verkocht en de opbrengst was bestemd voor de nieuwe bus. Het was erg gezellig en daarmee een zeer geslaagde actie. Wie weet is hiermee wel een mooie nieuwe traditie geboren!

Ontwikkelen

Leren, leven en omzien naar elkaar

Bij ontwikkelen denken we vaak aan groeien, aan beter worden in iets. Toch leren we bij Parousie ook om juist je grenzen te bewaken en balans te vinden. Iets níet doen, of iets minder doen, kan een heel goed doel zijn. Zo blijf je in balans, of vind je die weer terug.

Jezelf mogen zijn, zoals je door God als Schepper bedoeld bent. Soms betekent dat zelfs **ont-anderen**: dingen niet (meer) doen die niet bij je passen of te belastend zijn.

Genieten van natuur en beweging. Genieten van de schepping. We zien het om ons heen: in onze tuin, in de bomen van het park, in de mooie foto's die Klaas Pieter maakte.

We willen ons ontwikkelen en werken richting Triple-C in 2027, maar zijn ons daar nu al op aan het voorbereiden.

Collega's gaan (zoals Henry) en komen, en ook dat brengt ontwikkeling met zich mee. Ieder heeft zijn of haar unieke inbreng, en het is mooi om te ervaren hoe verschillend we allemaal zijn.

Weer een magazine vol indrukken en informatie. Veel mensen zijn druk bezig geweest om het mooi, leesbaar en met een fijne inhoud te maken. Je kunt het allemaal bekijken, lezen en herlezen, en geef het vooral door aan een ander.

Op dit moment, mei 2026, is de natuur vol bloesem en groei. We mogen ervan genieten en ervan eten. God zorgt voor ons en voor Parousie; wij mogen omzien naar elkaar. De naaste liefhebben zoals onszelf, dát is pas ontwikkelen.

Veel leesplezier!

Bert Houwen
Bestuurder Parousie

**'WAAR GODS WOORD WORTEL
SCHIET, GROEIT GELOOF DAT
VRUCHT DRAAGT.'**

Tekst en beeld D.s. M.C. Stehouwer

Groei in geloof

Markus 4: 1-20

Wie denkt niet bij het thema 'ontwikkelen' aan de groei van planten en dieren, zoals we dat prachtig zien in de schepping van God? Hoe wonderlijk mooi heeft Hij alles gemaakt. Een klein beukenootje groeit uit tot een prachtige boom. Een kwetsbaar jong tot een machtige adelaar!

De Heere Jezus gebruikte in de gelijkenis van de zaaier de ontwikkeling van tarwezaad als beeld voor hoe het gaat in het Koninkrijk van God. De zaaier strooit het zaad met het doel ervan te kunnen oogsten. Maar dan moet alles zich wel goed ontwikkelen en groeien. Een deel van het gezaaide zaad komt echter niet goed terecht. Een deel valt langs de weg. De vogels kunnen dit gemakkelijk oppikken en eten het op. Een deel valt op steenachtige grond, waar niet genoeg goede aarde is om te groeien. Als de zon opkomt, verdort het plantje, want de wortel is niet diep genoeg in de aarde gegroeid. Weer een ander deel valt tussen het onkruid. De dorens groeien sneller dan de tarwe zich kan ontwikkelen. De dorens verstikken de groei en er komt geen vrucht. Gelukkig valt er ook tarwezaad in goede grond. In deze goede aarde is er een mooie ontwikkeling van het tarwezaad. Het groeit voorspoedig op: dertig-, zestig- en zelfs honderdvoudige vrucht. Een prachtige oogst na een goede ontwikkeling van het tarwezaad. Tot vreugde van de zaaier!

Wat gebeurt er als God met Zijn Woord in jouw leven komt? Hoe luister jij? Ontwikkel jij je op de goede manier, zoals dat tarwezaad in de goede aarde?

Als het Evangelie van Jezus Christus naar ons toekomt, als ons verkondigd wordt dat Hij voor onze zonden aan het kruis is gestorven, als de boodschap van genade in Jezus Christus door geloof en bekering ons voorgehouden wordt: hoe ontwikkel je dan? Hoe reageer jij?

De Heere Jezus heeft het in de uitleg van de gelijkenis over de satan die het Woord wil wegnemen uit je hart. Over vervolgingen en verdrukkingen, waardoor mensen struikelen en vallen over het Evangelie. Of over verleiding door rijkdom en begeerten die bij het Woord komen en het verstikken, waardoor het onvruchtbaar wordt. Hoe reageer jij op het Woord?

Ontwikkel en groei in vruchtbaar geloof. Dat is waarom het Woord verkondigd wordt! Het Woord horen en gelovig aannemen dat Jezus Messias, de Zoon van God, is. Geloven dat Hij gekomen is om Zijn leven te geven aan verloren zondaren. Oprecht luisteren naar Jezus. Je omkeren van je dwaalwegen. Met volharding Hem echt vertrouwend gehoorzamen, door de kracht van Zijn Geest. Daar ontwikkelt en groeit je geloof van! Zo mag ook jij vrucht dragen, tot eer van God.

Ds. M.C. (Marco) Stehouwer

Predikant van de Hervormde Gemeente Scherpenzeel

‘Als je de méns ziet, valt de problematiek weg’

Joke van de Kleut startte in april als nieuwe manager zorg bij Parousie

Ooit begon ze in de ouderenzorg, daarna werkte ze als praktijkopleider in de kraamzorg en thuiszorg en was ze manager in de gehandicaptenzorg. Per 1 april werkt Joke van de Kleut (45) als manager zorg bij Parousie. ‘Ik zocht weer een kleinschalige plek, waar je als manager ‘dicht op de zorg’ staat. En dat vond ik bij Parousie. Als mensenmens waardeer ik die korte lijntjes. Pas zei iemand: ‘O, u bent de nieuwe manager zorg, dan spreken we elkaar vast niet veel’. Toen zei ik: ‘Ik hoop het wel, want ik ben er ook voor jou.’

Tekst Beppie van de Beek-Pellegrom
Beeld Vyrena de Heus

1 HOE KWAM JE BIJ PAROUSIE TERECHT?

‘Mijn zus attendeerde mij op de vacature bij Parousie en dat voelde direct als een goede match. Zij wist dat ik met plezier had gewerkt bij De Schutse in Achterberg en later in Kesteren, maar ook dat ik de wens had om weer kleinschaliger te werken, dicht bij huis, op fietsafstand en met meer directe verbinding met de cliënten. En dat vind ik bij Parousie. Ik vind het heel mooi dat de werkvloer hier letterlijk een paar meter vanaf mijn kantoor is. Ik ben een mensenmens en houd echt van contact met degenen voor wie je je inzet: de medewerkers, de cliënten, andere betrokkenen. Om zo, in gelijkwaardigheid, samen op te trekken. Die sfeer proefde ik gelijk toen ik hier voor het eerst bij Parousie binnenkwam.’

2 WAT IS JE VERANTWOORDELIJKHEID ALS MANAGER ZORG BINNEN PAROUSIE?

'Ik heb hiervoor in de ouderenzorg, kraamzorg, thuiszorg en ook de gehandicaptenzorg gewerkt. De ggz is voor mij een nieuwe doelgroep, maar dat maakt in die zin niet uit. Wat ik bedoel te zeggen: Als je de mens ziet voor wie je werkt, valt de problematiek weg. En het mijn taak als manager om ervoor te zorgen dat die persoon, geholpen kan worden wanneer dat nodig is. Dat daar de juiste tools voor aangereikt worden. Of je nu in het kraambed ligt, thuiszorg kan gebruiken of begeleiding nodig hebt van een begeleider hier: die zorg moet goed geregeld zijn. Financieel, maar ook voldoende aan de wettelijke eisen en uitgevoerd door medewerkers die goed geschoold zijn, zich gewaardeerd voelen en goed toegerust zijn. Ik zeg altijd: 'Zorg goed voor je medewerkers, dat heeft altijd effect op de zorg voor de cliënt'. Medewerkers en cliënten zijn voor mij dus even belangrijk, en ik wil me ervoor inzetten dat de zorg die zij krijgen óf bieden gefaciliteerd wordt.'

'ZORG GOED VOOR JE MEDEWERKERS, DAT HEEFT ALTIJD EFFECT OP DE ZORG VOOR DE CLIËNT'.

4 OM DE ZORG TE VERBETEREN IS HET ÉÉN VAN UW OPDRACHTEN OM DE TRIPLE-C-METHODE BINNEN PAROUSIE IN TE VOEREN. WAT HOUDT DAT IN?

'Dat klopt. Parousie wil de Triple-C-methode implementeren en daar heb ik in mijn vorige baan mee gewerkt. Als ik eerlijk ben, heb ik het in mijn eerdere functies zelfs gemist, dus ik vind het heel mooi om met mijn 'rugzakje' waarin deze manier van werken zit, bij Parousie aan te slag te mogen gaan. Het houdt in basis in dat je in je zorgverlening vooral focust op je cliënt, in plaats van op het eventuele probleemgedrag dat diegene laat zien, omdat dat probleemgedrag altijd voortkomt uit een basisbehoefte die niet vervuld is. Dat kan emotioneel, fysiek, mentaal of het gebied van zingeving zijn. Als we allemaal zo denken – en vaak gebeurt dat ook al voor een groot deel intuïtief, hoor – wordt de zorg nog menswaardiger. Meer op gelijk niveau met jou als begeleider. Overigens is het een uitdaging voor de hele organisatie, dat vind ik tegelijk ook mooi. De ICT, de huishoudelijke hulp, de bestuurder: iedereen

3 HOE DOE JE DAT CONCREET, DE ZORG FACILITEREN?

'Ik denk allereerst door me te verdiepen in de mensen hier. En ook door aanwezig te zijn. Ik vind het belangrijk om samen koffie te drinken, te horen wat er speelt. Als manager ben ik zeker geen persoon op afstand, ik heb zelfs een beetje moeite met hiërarchie. Ik weet het wel, als het erop aankomt, moet ik in bepaalde gevallen de persoon zijn die de knoop doorhakt. Dat doe ik dan ook. Maar als persoon, als mens, ben ik juist altijd op zoek naar verbinding, mensen meekrijgen. We moeten het samen doen, goede zorg hangt met veel dingen samen. Met mensen, maar ook met de kennis van medewerkers op peil houden, met het financieel regelen van de geleverde zorg. Maar ook met kritisch kijken naar onze geleverde zorg. Voldoet die aan de eisen vanuit de wet? En hoe kunnen we samen onze goede zorg behouden en – waar dat wenselijk is – verbeteren?'

werkt dan vanuit diezelfde basisgedachten, je spreekt allemaal dezelfde taal. Je gaat samen na: Wat kunnen wij met elkaar doen om ervoor te zorgen dat de cliënt in alle basisbehoeften wordt gezien? Daar doet iedereen dus in mee. Pas sprak ik een vrijwilliger, met wie ik een praatje maakte. 'Oh', zei ze, 'u bent dus de nieuwe manager zorg. Dan zullen we elkaar in het werk wel niet vaak spreken'. Dan zeg ik direct: 'Nou, dat hoop ik wel. Want ik ben hier ook voor jou, we hebben elkaar nodig'.'

5 WAT VIND JE MOOI IN JE WERK?

'Ik vind het waardevol dat ik mijn werk als manager zorg binnen een christelijke instelling mag doen, waar Gods Woord en onze gedeelde identiteit richting geven aan mijn keuzes en manier van leidinggeven. Ik vind het mooi dat mijn werk als manager zorg uit een breed takenpakket bestaat. Dus bijvoorbeeld die Triple-C-methode implementeren, maar tegelijk ook nadenken hoe we bijvoorbeeld de relatie met onze vrijwilligers goed houden. Je kunt hier breed denken, dat vind ik leuk. Zojuist kwam Henry binnenlopen, die meldde iets over het pad en de tuin. Dat vind ik spontaan, dat zoiets dan tussendoor komt, het maakt het luchtig. Pas liep ik hier bijvoorbeeld in de schuur en dacht ik na over de inspectie-eisen en hoe die hier geregeld zijn. Dat staat 's ochtends niet op mijn lijstje, maar komt zo ineens op mijn bureau te liggen. Die dynamiek vind ik boeiend. In alles probeer ik trouw te blijven aan de waarden die we hier delen, want bij Parousie staat de Bijbelse visie op zorg centraal en dat is de basis waaruit ik in mijn werk wil leven'.

'DAT VIND IK SPONTAAN, DAT ZOIETS DAN TUSSENDOOR KOMT, HET MAAKT HET LUCHTIG.'

6 TOT SLOT: PAROUSIE IS DUS WERK 'OP FIETSAFSTAND'. HOE BELANGRIJK IS DAT VOOR JE? EN HEB JE NOG ANDERE HOBBY'S EN BEZIGHEDEN?

Met een lach: 'Op fietsafstand ja, dat zei ik. Dat vind ik zeker echt belangrijk! Ik houd van fietsen en in de buitenlucht zijn. Dat Parousie landelijk ligt en vanuit Lunteren per fiets bereikbaar is, maakte deze stap extra passend. Ik houd ook erg van wandelen, dat doe ik bijna elke zaterdag met vriendinnen. Dat zijn vaak ontspannen gespreksmomentjes, waar ik van oplaad. Daarnaast houd ik ervan om samen te zijn en uit te gaan met mijn gezin – mijn man en ik hebben een zoon van 22 en een dochter van 18 – of met familie en vrienden. Daarnaast doe ik vrijwilligerswerk. Vanuit onze kerk ben ik betrokken bij het Spoorhuis in Ede, waar ik de etalage verzorg, en ondersteun ik Gastencontact Ede met vervoersritten en kinder-knutselochtenden in de vakanties. Het is fijn om naast werk en gezin ook betrokken te zijn en iets voor anderen te kunnen doen. Oh ja, en als we gaan wandelen, gaat ons hondje ook mee; die moet ik ook niet onvermeld laten!'

Nieuwe klachtenfunctionaris bij Parousie

Bij Stichting Parousie staat de zorg en het welzijn van onze bewoners centraal. Een klachtenfunctionaris draagt hieraan een klein steentje bij. Zodra iemand vastloopt, niet tevreden is over de zorg, teleurgesteld is of zich niet gehoord voelt, kan contact worden opgenomen met de klachtenfunctionaris.

Tekst en beeld Jan Don

Wat doet een klachtenfunctionaris precies?

- Allereerst luisteren en dan met name een beeld vormen op wat er aan de hand is. Soms is een klacht meer een vraag om erkenning, soms een signaal dat er iets beter kan.
- Verbinden tussen partijen. De klachtenfunctionaris kan de verbindende schakel zijn tussen de klager en de organisatie, zodat beide partijen elkaar beter begrijpen, zonder oordeel of partij te kiezen.
- Uitleg geven, meedenken. Een klachtenfunctionaris weet soms net wat meer over regelgeving en processen in de zorg.
- Bemiddelen. Een klachtenfunctionaris zoekt naar oplossingen waar iedereen zich in kan vinden. Soms is dat een gesprek, soms een aanpassing, soms simpelweg een excuus dat oprecht wordt uitgesproken.
- Verbeteren. Soms is een klacht een kans om iets anders, vriendelijker of efficiënter te doen.

Tot slot nog iets over mezelf; Ik ben Jan Don, 50 jaar en ik ben al heel wat jaren werkzaam in de zorg. Ik heb voor veel uiteenlopende organisaties gewerkt en sinds 2014 werk ik als bedrijfsmaatschappelijk werker bij het Radboudumc in Nijmegen. Een goed persoonlijk contact en werken vanuit een goede relatie vind ik belangrijk. In mijn privé leven ben ik betrokken bij tal van activiteiten in de hervormde gemeente te Ede. Ik ben getrouwd en vader van 3 kinderen en woon alweer vele jaren in Ede.

KORT NIEUWS

Groeien naar zelfstandigheid

Parousie is al geruime tijd in gesprek met Woonstede en de Gemeente Scherpenzeel over een mooie vervolgstap voor bewoners die uitstromen. Samen hebben we een plan gemaakt waarvoor de gemeente inmiddels toestemming heeft gegeven. Nu gaat Woonstede op zoek naar een eengezinswoning in Scherpenzeel, geschikt voor maximaal drie bewoners, waar zij 1,5 tot 2 jaar kunnen wonen als opstap naar zelfstandig wonen. Ons streven is om de woning nog voor het najaar beschikbaar te hebben. Zo maken we samen ruimte voor groei, ontwikkeling en een nieuwe start.

Werken vanuit verbinding: Triple-C

De komende jaren zet Parousie een belangrijke stap in de doorontwikkeling van haar zorg en begeleiding. Met de keuze voor het Triple-C-model bouwen we verder aan wat voor ons centraal staat: menswaardige zorg, waarin cliënten zich gezien, gehoord en ondersteund voelen-elke dag opnieuw. Maar wat betekent dat concreet in de praktijk? En wat vraagt het van onze manier van werken?

Om daar meer inzicht in te krijgen, gingen we in gesprek met Tess en Remco, beiden verbonden aan de Triple-C Werkplaats van ASVZ, de ontwikkelaar van het Triple-C model. Zij nemen ons mee in de visie achter Triple-C, de toepassing in de praktijk en wat dit voor Parousie kan betekenen.

Tekst Vyrena de Heus
Beeld ASVZ

IN GESPREK OVER TRIPLE-C EN DE TOEKOMST VAN MENSWAARDIGE ZORG

‘Mijn naam is Tess,’ begint ze. ‘Ik ben orthopedagoog en werk als coach binnen het behandelstelsel. Ik ondersteun teams die onder druk staan en help hen om Triple-C goed vorm te geven op de werk- en woonplek.’ Naast haar zit Remco. ‘Ik ben senior manager en betrokken bij verschillende onderdelen van ASVZ, onder andere de werkplaats. Daar houd ik mij bezig met bijvoorbeeld intakes, onderhouden van contacten, - bijvoorbeeld met een zorgverzekeraar -, geven van trainingen, enzovoort. Het is een brede rol.’ Beiden zijn nauw verbonden aan de Triple-C Werkplaats in Gorinchem—de plek waar hun werk samenkomt.

DE TRIPLE-C WERKPLAATS: LEREN, ONTMOETEN EN ONTWIKKELEN

De Triple-C Werkplaats is dé plek waar kennis over Triple-C wordt gedeeld én verder ontwikkeld. Het is een omgeving waar professionals trainingen volgen en geven, waar inspiratie centraal staat en waar voortdurend wordt gebouwd aan menswaardige zorg.

Remco legt uit: ‘De werkplaats is echt een ontmoetingsplek. Hier komt alles samen: trainen, inspireren en met elkaar in gesprek gaan. Soms organiseren we dialoogbijeenkomsten, soms een debat of een symposium. Maar de kern blijft: samen onderzoeken wat menswaardige zorg betekent in de praktijk.’ De werkplaats slaat daarbij een belangrijke brug tussen visie en uitvoering.

Tess: ‘Het gaat niet alleen om weten wat Triple-C is, maar vooral om: hoe dóe je dat? In de werkplaats vertalen we de uitgangspunten naar het dagelijks handelen.’

MEER DAN EEN METHODE

Als het gesprek richting de inhoud van Triple-C gaat, is Tess duidelijk:

‘We noemen het eigenlijk liever geen methode, maar een model. Het is gebaseerd op een duidelijke visie: hoe kijk je naar mensen? En hoe kijk je naar probleemgedrag?’ Volgens haar ligt daar meteen een belangrijk verschil. ‘Gedrag dat we lastig vinden, zien wij niet als iets dat je moet bestrijden of controleren. We kijken ernaar als een signaal van onvervulde menselijke behoeften. Dat betekent dat je dus niet het gedrag van de cliënt probeert aan te passen, maar de context om deze persoon heen.’

Triple-C rust op drie onlosmakelijke pijlers:

- een onvoorwaardelijke ondersteuningsrelatie
- een betekenisvolle invulling van het dagelijks leven
- probleemgedrag zien als uiting van onvervulde menselijke behoeften.

‘Die pijlers kun je niet los van elkaar zien,’ legt Tess uit. ‘Als iemand vijf dagen per week iets doet waarin hij geen betekenis ervaart of dit alleen moet doen, dan klopt het niet. Zorg moet aansluiten bij wat iemand nodig heeft.’

SAMEN, OOK ALS HET MOEILIJK IS

Binnen Parousie ligt de nadruk op groei naar zelfstandigheid. Triple-C kijkt daar net iets anders naar, legt Remco uit. ‘Wij zeggen: je hoeft het niet alleen te doen. We doen het samen, ook als je een slechte dag hebt. Het doel is niet per se dat iemand alles zelfstandig kan, maar dat iemand zich ondersteund voelt en vertrouwen ontwikkelt.’

Tess vult aan: 'Mensen hebben mensen nodig om mens te worden én te blijven. Dat geldt voor iedereen. Het idee dat je het uiteindelijk helemaal zelf moet kunnen, klopt volgens ons eigenlijk niet.'

Dat betekent niet dat ontwikkeling stilstaat—integendeel. 'Door die onvoorwaardelijke relatie ontstaat juist vertrouwen,' zegt Remco. 'Eerst samen, later misschien meer zelf. Wat je 'zelfstandigheid' noemt, kun je ook zien als groei in zelfvertrouwen.'

Vanuit de Bijbelse visie op de mens, zoals gehanteerd in de visie van Parousie, sluit die goed aan. De mens is een relationeel wezen met vier basisrelaties; de relatie met God, de schepping, de medemens en met zichzelf. Mensen mogen vanuit hun zijn een beroep doen op de andere relaties. Als mens kun je en hoef je niet alles zelf te doen/te kunnen. We zijn aan elkaar gegeven om elkaar tot een hand en een voet te zijn.

BEHANDELING ZIT IN HET ALLEDAAGSE

Een belangrijk inzicht binnen Triple-C is dat behandeling niet iets is dat alleen plaatsvindt in een therapiesessie. 'Wij zien het dagelijks leven als behandeling,' zegt Tess. 'Alledaagse dingen—samen koken, een taak uitvoeren—zijn óók behandeling. In dit geval de orthopedagogische behandeling. Niet één uur per week, maar 24 uur per dag.' Juist in die dagelijkse momenten kunnen mensen ervaren: ik kan dit. En dat gevoel van competentie is essentieel.

WAT VRAAGT DIT VAN EEN ORGANISATIE?

De overstap naar werken volgens Triple-C vraagt om meer dan alleen training. Het vraagt om een andere manier van kijken—door de hele organisatie heen.

Remco: 'Het begint bij bestuur en management. Je visie moet overal voelbaar zijn. In hoe je teams organiseert, hoe je samenwerkt en hoe zichtbaar je bent.'

Hij noemt een aantal concrete keuzes:

- **werken met kleine, herkenbare teams**
 - **medewerkers met voldoende uren, zodat cliënten vaste gezichten zien**
 - **leidinggevendenden die kunnen meewerken op de werkvloer**
 - **en een sterke focus op betekenisvolle daginvulling**
- 'Het is echt een systemische verandering,' zegt hij. 'Iedereen kijkt met dezelfde bril: medewerker, manager én bestuur. Je doet het samen.'

IN OPMARS BINNEN MEERDERE SECTOREN

Hoewel Triple-C zijn oorsprong vindt in de gehandicaptenzorg, ziet Remco dat het model breder wordt toegepast. 'Menswaardige zorg is voor iedereen relevant. We zien dat steeds meer sectoren, ook binnen de GGZ, hiermee aan de slag gaan.'

LEREN VANUIT DE PRAKTIJK

De kracht van de Triple-C Werkplaats zit volgens Tess en Remco in het leren vanuit de praktijk.

'De trainingen worden gegeven door mensen die zelf in het werkveld staan,' zegt Tess. 'Met echte casussen, herkenbare situaties. Dat maakt het concreet.'

En misschien nog belangrijker: de insteek is positief. 'De meeste mensen in de zorg willen het goede doen,' zegt ze. 'Er is al vaak heel veel aanwezig. Wij helpen om dat te versterken en uit te vergroten. Niet alles hoeft anders—maar je gaat wel anders kijken.'

Remco vult aan: 'We weten het ook niet altijd. Juist het samen onderzoeken maakt het waardevol. Met een open en nieuwsgierige houding kom je het verst.'

ALTIJD DE MENS BLIJVEN ZIEN

Wat hen persoonlijk drijft? Daar hoeven ze niet lang over na te denken.

Remco: 'Ik werk hier al 23 jaar. Wat me blijft aanspreken is de menswaardigheid, de manier waarop we naar zorg kijken.'

Tess: 'Wat iemand ook heeft gedaan of laat zien—je blijft altijd de mens zien. Blijven zoeken naar wie iemand is en wat hij nodig heeft, dat vind ik het belangrijkste.'

Met die blik gaat Parousie de komende jaren verder bouwen. Niet door alles anders te doen, maar door bewuster te kijken, samen te werken en te versterken wat er al is. Op 8 oktober 2026 staat er een inspiratiedag gepland voor het gehele team van Parousie. In het eerste kwartaal van 2027 volgen de uitgebreidere trainingen op het gebied van Triple-C.

‘Het is mooi om naast iemand te staan en samen op te lopen’

Gijsbert Boot startte als (ambulant) woonbegeleider bij Parousie

12

Jaren geleden gooide Gijsbert Boot het roer om. Als zelfstandig timmerman ging hij opnieuw de schoolbanken in en liet hij zich omscholen tot woonbegeleider. Na een aantal jaren in de intensieve gehandicaptenzorg, op een groep met veel psychiatrische problematiek, startte hij in april bij Parousie. De eerste diensten zitten er inmiddels op. Enthousiast blikt hij vooruit: ‘De ggz-doelgroep heeft mijn hart. Geen dag, zelfs geen uur, is hetzelfde. Juist dat grillige trekt mij aan. ‘t Is mooi om dan de stabiele basis te zijn, op wie iemand altijd terug kan vallen.’

Tekst Beppie van de Beek-Pellegrum
Beeld Vyrena de Heus

De ene dag staat hij ‘gewoon te timmeren’, een andere dag draait hij een dienst bij Parousie. Op de groep als woonbegeleider of ambulant, als wooncoach bij cliënten thuis. Voor Gijsbert Boot is het een ‘gouden combi’, vertelt hij enthousiast, die combinatie van werken in de zorg én zo tussendoor op een timmerklus de handen uit de mouwen steken. In april startte hij in het team, met een rugzak vol ervaring en een dosis energie. ‘Ik werkte al jaren als timmerman, toen ik op een gegeven moment merkte dat de zingeving ontbrak. Ik vind het heerlijk om met m’n handen bezig te zijn, bijvoorbeeld om een mooi tuinhuis te maken, maar het contact met mensen, de klanten, vond ik eigenlijk nóg mooier. Met iemand meedenken, een klik zoeken, dat ligt me vooral.’ Het zet hem aan het denken. ‘Ik vroeg me steeds vaker af: ‘is dit waarvoor ik geschapen ben? Kan ik mijn talenten niet

beter op een ander vlak inzetten, om er een ander mee te helpen?' Voor mij persoonlijk is dat wel meer een Bijbelse opdracht geworden; je talenten benutten in dienst van de ander.' Hij haast zich te zeggen: 'Dat moet je niet groter maken dan 't is, hoor, want ik timmer nog steeds graag een paar dagen per week. Maar dat doe ik nu met meer plezier, omdat ik weet dat ik een dag later – bij wijze van spreken – weer meer met mijn hoofd bezig ben om een cliënt te helpen in wat hij of zij nodig heeft.'

Hij ging de schoolbanken in en liet zich omscholen tot woonbegeleider. Jaren werkt hij in de gehandicaptenzorg, op een intensieve groep met ggz-clënten. 'In die periode kwam ik ook eens op werkbezoek bij Parousie, toen dacht ik gelijk: 'Hier werken, dat lijkt me ook wel wat!' Toen een tijd later een vacature online kwam, heb ik gereageerd en een paar diensten meegedraaid.' Enthousiast vervolgt hij: 'Dat klikte meteen, deze doelgroep, van mensen die te maken hebben met de ggz, heeft echt mijn hart. 't Is prachtig om naast mensen te staan, samen op te lopen en hen perspectief te bieden. Om zo met elkaar eraan te werken bijvoorbeeld dat iemand weer terug de maatschappij in kan.'

DE KERN

Als begeleider neemt hij een rugzak vol ervaring mee. Zo werkte zijn vorige werkgever al met het Triple-C model, die ook Parousie dit jaar implementeert. 'Het mooie aan deze behandelmethode vind ik dat je altijd op zoek gaat naar de kern. Vaak werd en wordt er in de zorg gekeken naar het gedrag dat iemand laat zien. Maar bij deze methode zet je dat gedrag even aan de zijlijn en kijk je: Welk signaal zit hierachter? Welke onvervulde behoefte? Je onderzoekt als het ware: 'Wat mist iemand, waardoor hij of zij dit gedrag gaat vertonen?' Als begeleider vind ik dit goud waard, want je relatie met een cliënt wordt daardoor onvoorwaardelijker. Die ander weet op den duur: of ik nu leuk doe of een slechte dag heb en naar reageer, die ander blijft dezelfde. Als begeleider blijf je die betrouwbare basis, die niet verandert naarmate het gedrag van de client verandert. Ja, dat is voor mij echt de kern van zorgen voor elkaar.' Hij denkt even na over een voorbeeld. 'In mijn vorige werk was er bijvoorbeeld een bewoner die erg luidruchtig was. Daar zat een stuk onmacht achter ontdekten we. Dan kun je zeggen: 'Wil je daarmee stoppen?', maar dat raakt de kern niet. Daarmee deden we diegene tekort. In plaats daarvan hebben we samen gekeken naar passende manieren om gevoelens van onmacht te uiten. We maakten duidelijke afspraken: 'Je mag je frustratie uiten, maar binnen bepaalde perken,

- bijvoorbeeld in een andere ruimte. Door die aanpak kreeg de bewoner meer regie over het eigen gedrag. En wat het gevolg daarvan was? De intensiteit van deze gevoelens nam af. En daar wil je heen! Begrijp je?'

ANTENNE

Het werken met deze methode vraagt van een begeleider dat je nog meer vooruitdenkt, stelt Gijsbert. 'Je moet steeds proberen om de cliënt een stap voor te zijn en gedrag analyseren. Welke behoefte zit hieronder? En daarnaast natuurlijk de basisbehoeften blijven bieden: veiligheid, structuur, een stabiele basis.' Of hij zelf snel uit het veld is geslagen door bepaald gedrag? Hij lacht even kort: 'Ik schrik niet zo snel en ben niet snel onder de indruk, dat heb ik de afgelopen jaren wel geleerd. Als begeleider moet je vooral jezelf zijn, want mensen met psychische problematiek hebben een superscherpe antenne voor wat écht is en wat niet. Die prikken door alles heen, die kunnen niets met praatjes die geen hout snijden. En tegelijk kun je als begeleider op je kop gaan staan, maar krijg je niets voor elkaar als je jezelf niet afstemt op de cliënt.' Met een glimlach: 'In die zin zijn de mensen in deze doelgroep ook spiegeltjes voor mij. Ik zie direct in hen terug wat ik verkeerd heb aangepakt of anders moet doen. Daar leer ik ook weer van.'

**'MAAR IK VIND HET
VOORAL MOOI DAT
JE SAMEN WERKT
AAN EEN DOEL'**

Hij kijkt uit naar het langdurig opbouwen van contacten met bewoners en cliënten bij Parousie. 'Maar ik vind het vooral mooi dat je samen werkt aan een doel, zodat die ander ook echt verder komt. Ik kijk ernaar uit om dat mee te maken. Want eerlijk is eerlijk: de mensen die hier wonen, hadden voorheen een leven zoals jij en ik. De scheidslijn tussen wel of niet te maken krijgen met psychiatrische problemen is heel dun. Er kan iets gebeuren in je leven waardoor je zo ineens aan de andere kant van het zorgveld staat. Daarom vind ik het mooi om hier te mogen werken. Om náást een bewoner te staan en iemand te ondersteunen in de weg omhoog - op een manier zoals je zelf ook behandeld zou willen worden.'

Maak kennis met onze nieuwe gezichten

Nieuw in de Raad van Toezicht: Erwin Bel

Met zijn ervaring als ondernemer en toezichthouder versterkt hij Stichting Parousie. Misschien heeft u hem al gezien tijdens onze nieuwjaarsbijeenkomst, waar hij zich voor het eerst aan bewoners, collega's en andere betrokkenen heeft voorgesteld. Hieronder stelt hij zich graag nog wat uitgebreider aan u voor.

Mijn naam is Erwin Bel, 48 jaar, getrouwd en vader van drie kinderen. In het dagelijks leven run ik mijn eigen bedrijf, waarmee ik organisaties adviseer en ondersteun op uiteenlopende gebieden (zoals coaching, techniek, marketing en duurzaamheid).

Sinds kort ben ik lid van de Raad van Toezicht van Stichting Parousie. Daarnaast ben ik actief als toezichthouder bij een woonzorgcentrum. Met mijn ervaring en achtergrond wil ik graag een waardevolle bijdrage leveren aan de organisatie.

De komende periode wil ik mij verder verdiepen in Stichting Parousie: de organisatie, de bewoners en de medewerkers. Ik vind het belangrijk om goed te begrijpen wat er speelt, zodat ik mijn rol als toezichthouder zorgvuldig en betrokken kan invullen.

Ik kijk ernaar uit om mij de komende jaren in te zetten voor deze prachtige organisatie.

Ook Agnes Hagenbeek-Kreeft stelt zich aan u voor:

Mijn naam is Agnes Hagenbeek-Kreeft. Sinds 30 oktober 2025 werk ik als ambtelijk secretaris van de cliëntenraad van Parousie.

De cliëntenraad is er voor iedereen die begeleiding ontvangt bij Parousie. Wij bestaan uit vijf personen: cliënten of vertegenwoordigers van cliënten, en een onafhankelijk voorzitter.

Samen zetten wij ons in voor de belangen van cliënten en denken wij mee met de bestuurder.

Ik doe dit werk graag, omdat ik het belangrijk vind dat iedereen zich gehoord voelt en dat de stem van cliënten meetelt.

Wij vinden het belangrijk om te horen wat er leeft. Je kunt altijd een beroep doen op de cliëntenraad. Heb je vragen, ideeën of zorgen, dan mag je deze met ons delen.

Je kunt hiervoor gebruik maken van de brievenbus in de recreatieruimte of mailen naar clienntenraad@parousie.nl.

Naast het werk voor de cliëntenraad ben ik als managementassistente werkzaam bij Eleos. Ik ben getrouwd en heb drie kinderen en vijf kleinkinderen. Ik geniet ervan om tijd met hen door te brengen. In mijn vrije tijd sport ik, pas ik op de kleinkinderen en maak ik lange wandelingen met mijn echtgenoot.

De nieuwe bus

De laatste loodjes:

Helpt u Parousie aan een nieuwe bus?

We zijn er bijna! Dankzij vele betrokken donateurs is er al een prachtig bedrag opgehaald voor een nieuwe bus voor Parousie. Nu breken de laatste financiële loodjes aan – en juist in deze fase hebben we uw hulp hard nodig.

Sinds begin mei is de nieuwe bus er!

De oude bus van Parousie was inmiddels vijftien jaar oud en heeft jarenlang bijna dagelijks trouwe dienst gedaan: voor personenvervoer, boodschappen en het vervoer van verpakkingswerkzaamheden. Hij heeft ons ver gebracht, maar was aan vervanging toe.

Parousie heeft daarom een tweedehands zespersoonsbus met voldoende bagageruimte aangeschaft, zodat er duurzamer en voordeliger gereden kan worden. Voor deze investering ontvangt Parousie geen extra bijdrage van de overheid. Daarom zijn de Vrienden van Parousie samen met u gaan sparen. Dankzij alle giften tot nu toe staat er al een mooi startbedrag klaar.

HELPT U MEE MET DE LAATSTE METERS?

Wij zoeken nog naar de laatste paar duizend euro om het volledige bedrag rond te krijgen. Elke bijdrage, groot of klein, brengt ons dichterbij het einddoel.

U kunt uw gift overmaken aan:

Vrienden van Parousie
NL68 RABO 0322 0235 05
Of via de QR-code >

Uw bijdrage is aftrekbaar, omdat Vrienden van Parousie een ANBI-status heeft.

Samen zorgen we ervoor dat Parousie weer veilig, duurzaam en zorgeloos op weg kan – voor de bewoners én de begeleiding.

Hartelijk dank voor uw betrokkenheid en steun!
De Vrienden van Parousie

Henry van Driel neemt afscheid van Parousie

Henry van Driel gaat met pensioen. Dat betekent: geen wekker om vijf uur 's ochtends meer, geen volle agenda, en hopelijk veel spontane uitstapjes met zijn camper. Maar voor wie hem kent, betekent het ook: het einde van bijna vijftien jaar onvermoeibaar aanpakken bij Parousie.

Geboren in Zoetermeer, woonachtig in Bennekom en altijd onderweg: Henry is het soort man dat je 's ochtends al tegenkomt voordat de rest van het land wakker is. Of het nu gaat om het opbouwen van een moestuin, het oplossen van praktische problemen of het begeleiden van deelnemers, Henry doet het gewoon. Altijd met een grapje, een nuchtere blik en oog voor kansen en oplossingen.

Nu hij afscheid neemt, blikken we terug op zijn tijd bij Parousie en kijken we vooruit naar een pensioen vol vrijheid, avontuur en waarschijnlijk nog wat klusjes onderweg.

HOE VOELT HET OM AFSCHIED TE NEMEN?

'Daar heb ik nog niet echt over nagedacht,' vertelt Henry. 'Je leeft er wel naartoe, en het is dubbel. Aan de ene kant voel ik dat het genoeg geweest is, dat ik klaar ben. Maar aan de andere kant weet ik dat ik het werk en de deelnemers ga missen.' Het vooruitzicht van pensioen roept bij hem beelden op van vrijheid: spontane uitstapjes, verder bouwen aan de camper en lange weekenden zonder verplichtingen. 'Een lang vakantiegevoel,' zegt hij.

Tekst Jorieke Vink-Bogers
Beeld Vyrena de Heus

WAT GA JE MISSEN?

‘De contacten,’ zegt Henry. ‘Je hebt de hele dag contact. Mensen vragen iets aan je, ze komen naar je toe omdat ze je nodig hebben. Dat stukje helpen ga ik zeker missen.’ Ook na Parousie zal hij naar verwachting niet stilzitten; de kans is groot dat hij zich blijft inzetten voor anderen via vrijwilligerswerk en mantelzorg.

DE BEGELEIDING VAN DEELNEMERS

Henry benadrukt het belang van betrouwbaarheid en stabiliteit. ‘Als je iets belooft aan de bewoners, moet je het ook doen. Daar rekenen ze op. Dat is voor hen heel belangrijk.’ Hij vertelt openhartig over de praktische kanten van zijn werk: van het oplossen van kleine storingen tot dagelijkse uitdagingen en het ondersteunen van bewoners bij hun bezigheden.

WAT HEEFT HET WERK JOU PERSOONLIJK GELEERD?

Geduld, realistische verwachtingen en focussen op mogelijkheden zijn voor Henry kernwoorden. ‘Ik probeer te focussen op wat iemand wél kan, niet op wat niet lukt. Dat probeer ik te ontwikkelen bij de mensen die ik begeleid, zodat ze steeds meer kunnen groeien.’ Hij vertelt dat deze positieve benadering voor hem ook een bewuste keuze is. ‘Van nature kijk ik eerst naar wat lastig kan zijn, naar de obstakels en uitdagingen. Dan moet ik bewust die knop omzetten en opnieuw kijken naar wat wél mogelijk is.’

Thuis kan hij ontspannen en zijn brein rust geven, maar op het werk is hij volledig aanwezig en beschikbaar.

EEN LOOPBAAN IN BEWEGING

Henry kwam via zijn eigen bedrijf, waarin hij onder andere met antiek werkte, in contact met Parousie. Er werd gevraagd of hij bewoners dagbesteding kon bieden. Zij hielpen bijvoorbeeld met schuren en andere praktische werkzaamheden. Zo groeide zijn betrokkenheid stap voor stap.

In 2013 trad hij volledig in dienst. Hij maakte de verhuizing van Doorwerth naar Scherpenzeel mee en was vanaf het begin nauw betrokken bij de inrichting van het terrein. Daar zag hij ook kansen om Parousie meer te verbinden met de omgeving. Samen met bewoners legde hij een moestuin aan, waar groente werd verbouwd voor eigen gebruik. Toen omwonenden vroegen of zij ook groenten konden kopen, ontstond het eerste idee voor winkel De Deel.

‘BLIJF POSITIEF EN KIJK ALTIJD NAAR WAT WÉL KAN. WEES BETROUWBAAR, DOE WAT JE BELOOFT’.

ZIJN BEGELEIDINGSSTIJL

Een kenmerkend aspect van Henry's werk is zijn onvoorwaardelijke begeleiding. Als er iets misgaat, gaat hij in gesprek, praat het uit en pakt daarna de begeleiding weer op. Het is een stijl van duidelijkheid, betrouwbaarheid en consistentie die deelnemers vertrouwen geeft en persoonlijke groei stimuleert. Wat in Henry's manier van werken zichtbaar is, sluit aan bij het Triple-C-model waar Parousie vanaf 2027 mee gaat werken. In dit model staan de relatie, het gewone leven en samen ontwikkelen centraal.

Henry gaf hier al jaren op een natuurlijke manier invulling aan. Zijn manier van werken laat zien hoe deze uitgangspunten in de praktijk vorm krijgen: vertrouwen, stabiliteit en samen groeien.

ALS JE COLLEGA'S ÉÉN ADVIES ZOU MOGEN MEEGEVEN OVER WERK EN LEVEN, WAT ZOU DAT ZIJN?

‘Blijf positief en kijk altijd naar wat wél kan. Wees betrouwbaar, doe wat je belooft, en vergeet de humor niet. Het werk is belangrijk, maar mensen en relaties maken het verschil.’

Zijn aanwezigheid zal binnen Parousie gemist worden, maar zijn manier van werken blijft duidelijk zichtbaar in de dagelijkse praktijk. En wie weet komt hij nog eens langs - toert hij even het terrein op met de camper.

Nieuwkomers en afscheid bij Stichting Parousie

Afgelopen periode zijn er nieuwe gezichten bijgekomen, maar hebben we ook afscheid genomen van enkele collega's.

Welkom!

JOKE VAN DE KLEUT

Manager zorg

ERWIN BEL

Lid Raad van Toezicht

Jolanda Gerritsen

THERA LINGE

Woonassistente

AGNES HAGENBEEK-KREEFT

Ambtelijk secretaris cliëntenraad

GIJSBERT BOOT

Begeleider wonen en ambulant

ARINA VAN ESSEN

Woonassistente

Thera Linge

JOLANDA GERRITSEN

Begeleider wonen

ELLEN VERSTEEG

Begeleider Kopietje

Ellen Versteeg

Vaaruwel

VIKTOR WIJNAND

Begeleider Kopietje

NIELS VAN ROEKEL

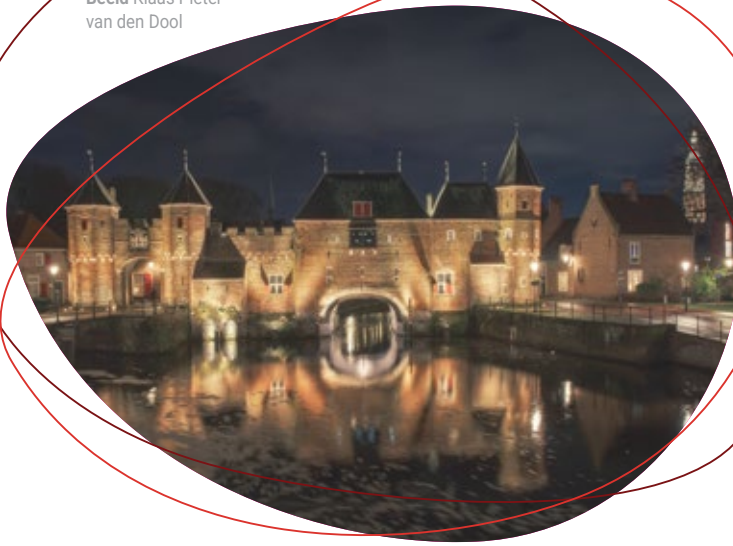
Begeleider wonen

ANITA HEIJ

Coördinator en begeleider
ambulant

DAPHNE VAN RAVENHORST

Woonassistente

Beeld Quinten Bol

Ontwikkelen op mijn eigen tempo

Graag geef ik deze keer een inkijkje in mijn leven. Het thema van dit Parousie-magazine is ontwikkelen. Als ik aan ontwikkelen denk, geeft mij dat veel gedachten. En het is ook goed om er even bij stil te staan. Want wat is dat toch een persoonlijk iets. Iedereen mag zich op zijn eigen tempo ontwikkelen. En iedereen legt in die ontwikkeling de nadruk op een voor hem of haar belangrijk aspect.

Ook is ontwikkeling gebonden aan leeftijd. Een oudere ontwikkelt zich vaak op een andere manier en andere vaardigheden dan een jongere. Als je dat bedenkt, dan kan er meer respect komen voor hoe iemand zich ontwikkelt, ook al staat dat ver bij uw/jouw verbeelding vandaan. Dit geldt zeker voor mensen die zich anders ontwikkelen doordat zij een beperking hebben.

Als ik naar mezelf kijk, dan zie ik dat heel duidelijk. Al op jonge leeftijd is vastgesteld dat ik autisme en ADHD heb. Dit maakt het leven niet altijd makkelijk; ik moet vaak dealen met overprikkeling. Nu heb ik vaak gedacht: 'het wordt niks bij mij.' Ik had het gevoel dat mijn ontwikkeling stagneerde. Maar de laatste tijd mag ik opmerken dat ik me toch mag ontwikkelen. Op mijn tempo. Met de doelen waar ik achter sta.

Laat me u/jou vertellen over één van de doelen waaraan ik gewerkt heb. Eén van mijn grootste hobby's is fotografie. Mijn doel was om daar een expositie van te organiseren. En ja, er is een expositie van mij in Kulturhus de Breehoek geweest. Wat heb ik dat als een persoonlijke overwinning ervaren. Zoveel stappen genomen, zoveel vaardigheden geleerd.

Ik kan iedereen aanraden om achter zijn of haar dromen aan te gaan. Als je iets doet wat je leuk vindt en je daarin jezelf kan ontwikkelen geeft dat bijzonder veel voldoening. Dat gun ik iedereen. Er is niks fijner dan dat je mag opmerken dat je de talenten en gaven die God je gegeven heeft, mag gebruiken.

Ik ga sluiten met de ontwikkeling van een Ander. Jezus' ontwikkeling ging van kribbe naar kruis, om de zonden van Zijn Kerk te dragen. Ik gun jullie, lezers, dat jullie je persoonlijk mogen ontwikkelen op de school van de Heilige Geest. Dan zal Hij u leren wat het lijden van Jezus inhield.

Klaas Pieter van den Dool

**'ZOVEEL
STAPPEN
GENOMEN,
ZOVEEL VAAR-
DIGHEDEN
GELEERD.'**

WERKEND LEREN

'Ik zou niet meer fulltime willen studeren'

Anne Deborah en Diëlle combineren studie en werk bij Parousie

Tekst Beppie van de Beek-Pellegrom
Beeld Vyrena de Heus en Noah Hardon

'Ik vind het mooie om nieuw geleerde technieken in te zetten tijdens mijn werk'

Anne Deborah over het combineren van studie en werk

Het is haar tweede hbo-studie, vertelt Anne Deborah Bakker, en daarom heeft ze goed nagedacht over de keuze om nog eens de schoolbanken in te gaan. 'Maar het feit dat ik de stap maakte, betekende dat ik niet tevreden was over het baanperspectief dat ik had na het afronden van mijn studie aan de kunstacademie.' In haar rugzak heeft ze daarna nog ervaring opgedaan op allerlei gebieden van de jeugd- en welzijnszorg – en toen kwam ze Parousie tegen. 'De sfeer en de manier van werken spraken me direct aan. Het perspectief om met elkaar vooruit te komen en mensen te activeren past ook bij mij.' 'We kunnen hier wel even zitten voor het interview,' regelt Anne Deborah. 'Als straks een bewoner komt, verplaatsen we. Goed?' Ze schenkt thee in, vertelt en dan gaat de deur open. 'Há!' groet ze de bewoner, 'ik heb je medicijnen hier liggen, neem je die in?' En zo switcht Anne Deborah van een gesprek naar werk. En daarna weer andersom. Het tekent precies wat ze doet.

Want één dag in de week gaat Anne Deborah naar school en daarnaast werkt ze 32 uur bij Parousie als woonbegeleider. Die mix van werken én leren spreekt haar aan, ook al is het intensief. Het was een bewuste keuze om na veel werkervaring, vrijwilligerswerk en een afgeronde hbo-studie op de kunstacademie weer de schoolbanken in te duiken. 'Maar weer vier volle jaren studeren, dat wilde ik niet meer,' vertelt ze. 'Ik besloot daarom om werk te zoeken in de richting van de studie die ik wilde gaan doen (Social Work) en ben doelgericht gaan googelen op woonvormen en instellingen voor begeleid wonen. Zo kwam ik op de website van Parousie terecht. Toen al, direct, sprak de stijl van werken me aan. Een boerderij, een tuin, een werkplaats, een drukkerij; aan alles merkte ik dat Parousie mensen echt wat wil

Anne Deborah

Anne Deborah Bakker (30) combineert haar HBO opleiding Social Work met het werken bij Parousie als woonbegeleider. Ze gaat ook één dag in de week naar school en werkt vier dagen op de groep. Ze werkte hiervoor onder andere als welzijnswerker en jongerenwerker en rondde een studie af aan de kunstacademie.

Diëlle

Diëlle Derksen (18) startte als stagiaire bij Parousie, toen ze nog volledig naar school ging voor de MBO studie Maatschappelijke zorg niveau 4. In die periode besloot ze over te stappen naar een BBL-opleiding, om werk en studie te combineren. Ze werkt nu vier dagen per week bij Parousie, op Werk & Training, en gaat één dag in de week naar school om haar studie af te ronden.

bieden. Dat bewoners geactiveerd worden, dat vond ik mooi, want zo zit ik ook in elkaar. Ik vind het belangrijk om te leren en te ontwikkelen.' Anne Deborah startte in april als woonassistente en als oproepkracht bij Kopietje. Een paar maanden later, in september, begon haar studie en ging ze daarnaast 32 uur als woonbegeleider aan de slag. 'Het is pittig soms, om alles te combineren. Je moet

Anne Deborah:

'MAAR TEGELIJK VIND IK HET SUPERMOOI DAT JE CASUSSEN UIT JE WERK MEENEEMT NAAR SCHOOL...'

goed plannen; je werk, je studie, je huiswerkopdrachten en je privéleven. Maar tegelijk vind ik het supermooi dat je casussen uit je werk meeneemt naar school en daar met anderen over na kunt denken. En andersom dat je in je werk een techniek kunt inzetten waar je net die week ervoor in bent getraind. Dat maakt het dynamisch.'

CREATIVITEIT

Ook haar creativiteit kan Anne Deborah kwijt in haar werk. 'Het is niet dat dat er duimendik bovenop ligt, maar ik vind het bijvoorbeeld wel leuk om creatieve werkvormen toe te passen. Laatst heb ik bijvoorbeeld een kwaliteitspel van school meegenomen. Dat probeer ik dan in het werk te gebruiken.' Met een glimlach: 'En ik heb pas, voor hier op de groep, een aquarel-set besteld, om daar eens mee aan de slag te gaan. Je kunt creativiteit gebruiken om mensen te activeren en daar word ik blij van. Ik heb hiervoor bijvoorbeeld gewerkt met dak- en thuislozen en ook met verslaafden. Toen probeerde ik ook om met muziek, kunst of creativiteit een verbinding te leggen. Het is natuurlijk nooit een doel op zich, maar creativiteit kan helpen om verder te komen. Ik heb in die periode trouwens ontdekt dat de kwetsbaarheid in mensen mij raakt. Deze doelgroep, van mensen die hulp nodig hebben, heeft mijn hart. En ik vind het mooi om met hen proberen vooruit te komen. Dat spreekt me ook aan in dit werk, dat je doelgericht werkt. En ik merk dat die manier van werken bij Parousie erin zit.'

Ze licht toe: 'Pas kwam een medestudent hier kijken. Die vond het heel bijzonder dat de sfeer hier zo open en informeel is, maar tegelijk ook professioneel. En dat deel ik. In veel welzijnsorganisaties kom je die setting en sfeer tegen, maar dat kan dus ook op een plek als dit. Dat vind ik gaaf. Want je komt hier tenslotte omdat je al een paar stadia bent gepasseerd en het thuis even niet meer gaat.'

MEEDENKEN

Anne Deborah waardeert de begeleiding die ze krijgt van haar studiebegeleider en collega's bij Parousie. 'Ik werk geregeld samen met mijn werkbegeleider, hier op de groep. Dan spreek je samen dingen door. Hij kijkt ook mijn opdrachten na en geeft feedback, dat is heel waardevol en vind ik een mooie ondersteuning. Sowieso is het natuurlijk al een steun in de rug dat Parousie financieel zorgdraagt voor mijn studiekosten.'

'Het is heerlijk om elke dag in de praktijk bezig te zijn'

Diëlle is blij met de overstap van fulltime studeren naar werken-leren bij Parousie

Dat is uiteraard niet vrijblijvend, en daarom adviseer ik mensen ook om niet zomaar in het diepe te springen. Ik heb goed nagedacht over deze keuze van studie en werk, dus dat maakt dat ik er zowel in werk als in studie alles er uit kan halen. Het is een mooie wisselwerking zo. Dat vind ik heel mooi!

Diëlle:
**'IK HEB HIER
ECHT MIJN
PLEKJE
GEVONDEN.'**

Via haar moeder werd Diëlle Derksen op het idee gebracht om te solliciteren bij Parousie. Ze zocht een stageplek en de tijd drong. Ze werd aangenomen en ging aan de slag. En dat beviel zo goed, dat ze na haar stage besloot de studievorm aan te passen. In plaats van fulltime naar school, koos ze voor de BBL-variant. Inmiddels werkt Diëlle 32 uur als begeleider bij Werk & Training en gaat ze nog maar één dag in de week naar school. 'Ik heb helemaal mijn plekje gevonden. Laat mij maar lekker werken!'

Aan tafel schillen deelnemers een bak appels, in de keuken is Diëlle bezig met het deeg voor de appeltaarten, samen met een collega. Voor het interview heeft ze even tijd genomen, maar het werk op de groep gaat gewoon door. Tijdens haar stage kwam ze bij Parousie binnen – en ze ging er nooit meer weg. Lachend: 'Ik heb hier echt mijn plekje gevonden, ja. Het is mooi om mensen te helpen en hen te zien opfleuren van iets dat ze kunnen of leuk vinden.' Vroeger wilde ze altijd al werken 'met mensen', vertelt ze. 'Als kind zei ik altijd dat ik psycholoog wilde worden. Dat werd het niet, maar zo hier, met deelnemers bezig zijn en hun gedrag ontleden en daarmee omgaan, heeft er wel iets mee te maken.'

Het plekje bij Parousie heeft Diëlle min of meer te danken aan haar moeder, vertelt ze. 'Ik zocht voor mijn studie nog een stageplek en kon niet echt iets vinden. Mijn moeder kreeg Parousie via via getipt, waarna ik heb gesolliciteerd en mocht komen. Toen ik hier eenmaal werkte, vond ik het werk zo leuk, dat

ik ging twijfelen of het wel slim was om een fulltime studie

door te zetten.' Ze licht toe: 'Tijdens de opleiding

heb je één moment waarop je kunt switchen

naar een BBL-variant (werken en leren

tegelijk). En dat is na je stage. Ik heb

dus veel gewikt en gewogen,

maar uiteindelijk de knoop

doorgehakt, en daar heb

ik geen moment spijt van

gehad. Het is heerlijk om

echt bezig te zijn en de

theorie gelijk in de praktijk te brengen.'

DRUK

Studeren en werken brengt wel veel drukte met zich mee, erkent Diëlle. 'Je hebt je opdrachten, je werk en studie allemaal naast elkaar lopen. En daarnaast wil je ook privé nog dingen doen.'

20 JAAR PAROUSIE - EEN TERUGBLIK

Op 26 september 2025 vierden we met bewoners, oud-bewoners, deelnemers, collega's, vrijwilligers, familie en iedereen die verbonden is aan Parousie ons 20-jarig jubileum. Het mooie weer voelde als een echte zegen. Na de opening zongen we met elkaar, dat meteen zorgde voor een warme en fijne sfeer. De roofvogelshow viel goed in de smaak en bracht veel plezier. Daarna genoten we samen van een heerlijke maaltijd bij de foodtrucks. Het was een dag waarop we met elkaar volop hebben genoten.

